

der sammenknyttede Staten til en Heelhed, rykker nærmere; men det maae vi vel betænke, at naar vi have samstemmet deri, maae vi ogsaa tage imod Conseqventerne, som Folge deraf, og siden ikke være derimod, for at det ikke skal gaae paa samme Maade, som det er gaaet med det nationalpolitiske Parti, som skyndte sig at vedtage Loven om Toldgrændsens Forlæggelse fra Kongeaen til Eideren, men siden vilde modsætte sig Følgerne deraf; at det saaledes ikke siden skal gaae det demokratiske Parti, som nu denne Gang, for at bevare saameget, som muligt, af vor folkelige Forfatning, giver efter i politiske Spørgsmaal; thi dette Parti maa ogsaa vente i sin Tid at tage imod Følgerne af dette Skridt.

Sindberg: Omendkjendt det egentlig ikke vedrører de politiske, men de materielle Interesser, maa jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det var en anden Betænelighed, som jeg troede maa ske, at mange ærede Medlemmer i denne Sag kunde dele og lægge megen Vægt paa, nemlig den, at dersom Toldgrændsen skal flyttes fra Eideren, hvor den nu er, og ned, hvor den er betænkt at være, saa vilde det være meget vanskeligt, at denne Toldgrændse kan bevogtes. Jeg troer, det er indrømmet, ogsaa af den høitærede Finanzminister selv, at det vilde være meget lettere at bevogte Eideren end denne paataente Grændse. Rigtignok har jeg ved at gjennemsee de tidligere Forhandlinger lagt Mærke til, at den høitærede Finanzminister stoler paa, at de Embedsmænd, som ere ansatte ved Toldvæsenet, ere aldeles troe og paalidelige; men, saavidt min Erfaring gaaer, saa ere alle Toldere Syndere, og det er meget vanskeligt, at bevogte en Toldgrændse og isærdeleshed, naar man lever under saadanne Forhold, at hele Befolkningen i Grunden understøtter Smugleriet. Jeg har selv levet under saadanne Forhold. Medens Toldgrændsen var ved Kongeaen, da skeete det engang, at der blev drevet en Flok Stude over Toldgrændsen, og der var et Par Menneker, der kom til at tale med hinanden om, hvormange Stude der var. Den Eine paastod, at der var 100 og derover, og den Anden, at der ikke var fuldt 100; og saa satte de en lille Parée op. Derpaa gif

de hen til Toldhuset for at faae dette oplyst, og saa fik de den Dplysning: „idag ere der ingen Stude komne igjennem.“ Derpaa kunde de gaae hjem og forliges. Jeg mener, at, hvor Befolkningen saaledes er for at understøtte Smugleriet, der er det næsten umuligt, at kunne bevogte en Toldgrændse, især naar de naturlige Omstændigheder ikke gjøre det meget let; men naar det nu er indrømmet, at denne Toldgrændse, som skal være i Holsteen, vil være meget vanskeligt at bevogte, og vi kunne holde os Alle overbeviste om, at den tydske Befolkning, den ikke Danstien velstændige Befolkning der, nødvendigtvis vil understøtte Smugleriet, saa vilde vi faae en saadan Overømmelse, ad denne Vel af tydske Varer, som ikke alene vil skade Kongens Kasse men ogsaa de danske commercielle og industrielle Forhold overordentligt. Derimod kunde det meget lettere skee, at den kunde bevogtes ved Eideren. Det er vel ikke det, jeg hovedsagelig lægger Vægt paa; thi det er jo, som de Herrer vel vide, den politiske Side, jeg holder paa; men jeg vilde dog tillade mig, at gjøre opmærksom paa, at dette ogsaa er en Betragtning, som vel kan fortjene at komme under Overveielse.

Man stred derefter til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 5 (see Anhang Sp. 147.)

vedtoges med 70 Stemmer mod 4.

2) Lovforslagets § 6 (see Anhanget Sp. 148.)

vedtoges med 66 Stemmer mod 5.

3) Lovforslagets § 7 (see sammesteds.)

vedtoges med 65 Stemmer mod 7.

4) Lovforslagets § 8 (see sammesteds.)

vedtoges med 66 Stemmer mod 6.

5) Lovforslagets § 9 (see sammesteds og Sp. 149.)

vedtoges med 66 Stemmer mod 6.

6) Lovforslagets § 10 (see sammesteds Sp. 149 og 150.)

vedtoges med 66 Stemmer mod 6.